

2004

No. 79

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

**WET van 2 juni 2004, houdende nadere wijziging van de Wet
Tarief van Invoerrechten 1996 (S.B. 1995 no.111, zoals
laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 112).**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Wet
Tarief van Invoerrechten 1996
(S.B. 1995 no. 111, zoals laatstelijk gewijzigd bij
S.B. 2002 no. 112) nader te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale
Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In de Wet Tarief van Invoerrechten 1996 (S.B. 1995 no.111, zoals
laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002, no. 112) worden de volgende
wijzigingen aangebracht:

A. In hoofdstuk I wordt toegevoegd de zinsnede: Artikel 1

2004

- 2 -

No. 79

B. In artikel 1 worden de onderdelen d. (de ambtenaren:) tot en
met k. (de Scheepvaartwet:) verletterd tot e. tot en met l.,
waarbij onderdeel e komt te luiden als volgt:

de ambtenaren: alle ambtenaren werkzaam bij de Inspectie der
Invoerrechten en Accijnzen of bij de Ontvanger der Invoerrechten
en Accijnzen;

C. Na artikel 7 wordt een nieuw hoofdstuk Ia ingevoegd luidende
als volgt:

HOOFDSTUK Ia

Bevoegdheden

Artikel 7a

De ambtenaren zijn bevoegd van een ieder inzage te verlangen van
alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan
afschrift te nemen alsmede inlichtingen in te winnen voor zover dat
voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs noodzakelijk is;
zij kunnen zich bij de uitoefening van deze bevoegdheid laten
vergezellen door vanwege de Inspecteur of de Ontvanger aan te
wijzen personen.

D. Artikel 18, lid 1 wordt vervangen door:

Onder door of namens de Minister vast te stellen
voorwaarden kunnen door de aangever, bij het ter visitatie
aanbieden van goederen op documenten of aangiften die zijn
verkregen volgens artikel 11 van de Scheepvaartwet, de in de
aangifte vermelde gegevens slechts door originele op de koop of
levering betrekking hebbende bescheiden gestaafd worden.

- E. Na artikel 26 wordt een nieuw hoofdstuk IIIa ingevoegd luidende als volgt:

HOOFDSTUK IIIa

Naheffing

Artikel 26a

1. Onverminderd de bepalingen van de Scheepvaartwet wordt, indien na de wegvoering van de goederen blijkt dat een lager bedrag aan invoerrecht is geheven dan volgens deze wet verschuldigd is of zou zijn geweest, het te weinig geheven bedrag van zowel de aangever als de importeur nageheven, met dien verstande dat betaling door een van beide de ander bevrijdt.

2. Naheffing kan plaatsvinden tot maximaal vijf jaar na de datum van het ontstaan van de oorspronkelijke schuld.

Artikel 26b

1. De naheffing vindt door of namens de Inspecteur plaats bij wege van een uitnodiging tot betaling.
2. Deze uitnodiging tot betaling wordt als ware het een aanslag ingevorderd krachtens het Staatsbesluit van april 1869 no. 23 (geldende tekst G.B. 1937 No.143); de artikelen 62 en 63 van de Scheepvaartwet zijn van overeenkomstige toepassing.
3. De Minister kan nadere regels stellen omtrent de vorm van de uitnodiging tot betaling.

- F. Artikel 59, lid 1 wordt vervangen door:

Een ieder die bij het doen van een aangifte een vals of vervalst document overlegt, doet overleggen of heeft overlegd, wordt gestraft met een geldboete van de vijfde categorie of met een boete van ten hoogste twintig maal het invoerrecht dat te weinig is of zou worden geheven, indien dit bedrag hoger is dan de geldboete van de vijfde categorie; de goederen ten aanzien waarvan het strafbare feit is gepleegd kunnen tot verhaal van de geldboete worden aangehouden en geëxecuteerd.

ARTIKEL II

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die van haar afkondiging.
3. De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 2^e juni 2004.

R. R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 10^e juni 2004
De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,

D BALESAR

**WET van 2 juni 2004, houdende nadere wijziging van de Wet
Tarief van Invoerrechten 1996 (S.B. 1995 no.111, zoals
laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 112).**

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. ALGEMEEN

Het is voor de handel van het grootste belang om wanneer goederen worden ingevoerd hier snel over te kunnen beschikken.

Door iedere vorm van douanecontrole kan vertraging ontstaan.

Om die reden is het voor de douane niet mogelijk om op het moment van aangifte en voor de wegvoering van de goederen alle documenten en de aangebrachte goederen altijd volledig te controleren. Voor deze wijziging stond de wet echter niet toe om nadat goederen zijn weggevoerd een nader onderzoek te plegen en eventueel te weinig betaalde rechten na te vorderen.

Dit wetsvoorstel maakt dit wel mogelijk.

Daarnaast geeft het de douaneambtenaren de bevoegdheid om uitgebreide administratieve controles te houden, door de introductie van een verplichting om mee te werken aan onderzoeken door de douane en het op verzoek van de douane overleggen van documenten.

Deze bepalingen hebben overigens dezelfde reikwijdte als soortgelijke bepalingen in verschillende andere fiscale wetten.

Door de schakelbepalingen in andere wetten gelden deze bevoegdheden eveneens voor alle andere bij invoer geheven belastingen, zoals accijns en omzetbelasting.

2. ONDERDEELSGEWIJZE TOELICHTING

Onderdeel A

Het betreft hier enkel een redactionele wijziging

Onderdeel B

De huidige definitie van “de ambtenaren” sluit een groot gedeelte van de ambtenaren van de Inspectie der Invoerrechten en Accijnzen uit, door slechts de ambtenaren belast met visitatie (onderzoek der goederen) in de wet op te nemen. Door de reikwijdte van de definitie te vergroten zal de inzet van de verschillende onderdelen van deze Inspectie vergemakkelijkt worden.

Het is aan de dienstleiding om vervolgens aan te geven welke afdelingen zich bezig zullen houden met de toepassing van deze wet.

Onderdeel C

Door de toevoeging van dit artikel krijgen douaneambtenaren meer bevoegdheden om administratieve bescheiden in te zien en op te vragen. De huidige wetgeving is sterk gericht op de fysieke controle van goederen, zodat dergelijke bevoegdheden tot nu toe ontbraken. Belangrijk hierbij is dat niet alleen de aangever verplicht is zijn medewerking te verlenen, maar ook ieder ander die over informatie of inlichtingen beschikt die douane ambtenaren nodig hebben om de juiste hoeveelheid rechten bij invoer te heffen.

Overigens bevat dit artikel een beperkende en een doelbindende bepaling, ambtenaren mogen slechts gebruik maken van deze bevoegdheden voor zover dat voor hun taak noodzakelijk is.

Onderdeel D

Het is op zich niet verplicht om bij een douaneaangifte een factuur of een andere bescheid te overleggen. Het is echter wel verstandig om dit te doen. De douane zal namelijk bijvoorbeeld de door de aangever op zijn aangifte vermelde douanewaarde altijd verwerpen als er geen ondersteunende documentatie is en zelf, op de in deze wet vermelde wijze, de douanewaarde vaststellen.

Het overleggen van documentatie is derhalve in het voordeel van de aangever.

De wijziging van het eerste lid van artikel 18 strekt er toe dat indien er bescheiden worden overgelegd, deze bescheiden altijd origineel moeten zijn. Kopieën, faxen en andersoortige afschriften van originelen worden niet geaccepteerd.

Onderdeel E

Met de toevoeging van dit nieuwe hoofdstuk wordt de naheffing van de rechten bij invoer geregeld.

De aansprakelijke is zowel de aangever als de importeur.

Hiervoor is gekozen om de douane meer verhaalsmogelijkheden te bieden. Hoe beide hun onderlinge verhouding hebben geregeld speelt hierbij geen rol. Het is echter wel zo dat betaling door een van hen voldoende is. Echter bij niet betalen zullen de voor de invordering geldende normale procedures worden gevolgd.

In deze nieuwe tekst vindt eveneens de introductie van de term "uitnodiging tot betaling" plaats.

Deze vorm van aanslag is vergelijkbaar met een naheffing bij de omzetbelasting. Om echter verwarring hiermee te voorkomen is er voor gekozen om een andere term hiervoor te gebruiken.

Op het moment dat deze wet in werking treedt zullen deze bepalingen onmiddellijk van kracht zijn.

Dat betekent dat de douane vanaf dat moment alle aangiften van de afgelopen vijf jaar kan gaan controleren en, daar waar nodig, invoerrechten kan gaan naheffen.

Echter is er hier geen sprake van terugwerkende kracht, daar de schuld die nageheven wordt, reeds was ontstaan.

Tot op heden was er echter geen mogelijkheid om dit bedrag alsnog te heffen. Door de wijziging wordt dit wel mogelijk.

Om te voorkomen dat door geldontwaarding het bedrag van de naheffing lager wordt, zal bij de berekening van het bedrag van de uitnodiging tot betaling rekening gehouden worden met de douanekoers die geldt op het moment dat de uitnodiging tot betaling wordt opgesteld en niet de douanekoers welke gold op het moment dat de oorspronkelijke schuld werd vastgesteld.

De wet zal dus niet alleen van toepassing zijn op goederen die worden ingevoerd vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

Onderdeel F

Door deze wijziging wordt artikel 59 in overeenstemming gebracht met de Algemene Geldboetewet (S.B. 2002 no. 73).

Tevens wordt geregeld dat ook wanneer achteraf blijkt dat een document vals of vervalst was, degene die het document heeft overgelegd of daartoe de opdracht heeft gegeven, alsnog kan worden bestraft.

Paramaribo, 2 juni 2004,

R. R. VENETIAAN.